אגרות הראי"ה - כרך א' - אגרת קלא

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ח' ניסן תרס"ח - יפו
נמען: אחיו, ר' שמואל הכהן

מכתב קצר. הרב קוק מצרף מאמר ל'החבצלת'. העיתון אכזב אותו בינתיים, אבל 'היא שלנו' וחייבים לחזקה. הרב קוק מודה שבמאמר יש 'ריח קרב', אבל 'פצעי לבבי עוברים כל גבול' והרב קוק חייב לצעוק.

עיקרי הדברים

- מאמר ל'החבצלת'.
- הצורך לצעוק על מצב העם.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ח' ניסן תרס"ח[4].

שמואל יקירי חיה,

אחרתי כמובן מפני הטרדות, תמיהני שלא קבלתי את הגליון הנדפס.

הנני רוצף פה מאמר ל"חבצלת". לע"ע[5] הכזיבה את תקותי בהתקדמות, אבל אולי חייבים אנו להחזיקה. סוף כל סוף היא שלנו. - אחשב שירך לבבך מול ריח הקרב שבמאמר. אבל, אח יקר, פצעי לבבי עוברים כל גבול. הנני חייב לצעוק, אולי יחנן ד' ואהיה צוח ומציל.

היה ברוך ומאושר, כנפשך היקרה ונפש אחיך מחבקך באהבה נאמנה,

אברהם יצחק הי"ק

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א'-ד'

---

1 ב"ה - ברוך השם
2 עה"ק - עיר הקודש
3 ת"ו - תבנה ותכונן
4 תרס"ח - השנה תרס"ח (1907/1908)
5 לע"ע - לעת עתה